

Publicerad 2009-08-28 01:02 av Olle Gudbrand

Gräns. 2008

Det är ingen fara. Inget att fästa sig vid. Vi glömmer bort det, det var bara en mardröm. Lite överansträngd, kanske? Glöm bort det, bara.

Dessutom så kan dom ju inte veta, eller hur?

Du kan inte klandra dom för att dom inte förstår bättre, eller hur?

Nu ska du inte fundera mer över det.

Vi kan låtsas att det bara var något vi drömde.

Gå tillbaka till dom andra nu och glöm bort det där jag sade.

Gå tillbaka till dom andra, innan dom börjar undra.

Det finns en gräns. Glöm aldrig det.

Det finns en gräns, och när den väl har passerats går det väldigt fort.

Som att ta ett steg i mörkret.

När du passerat kanten och bara 150 meter av kall luft finns mellan dig och asfalten där nere så spelar det ingen roll längre.

Och precis likadant är det med psyket. När gränsen är överskriden finns bara intet och händerna famlar i luften utan att finna någonting att hålla fast vid.

Någonting sunt. Någonting vettigt.

Så var försiktig med var du kliver, barn.

Vissa saker är bäst att bara lämna, skjuta åt sidan. Därför att de helt enkelt är för omfattande, för tunga. När vissa saker skärskådas, inser man alltför ofta att de är för stora, för allvarliga för att överhuvud taget komma till rätta med.

Så gräv inte i dem. Leta inte för djupt. För du vet aldrig vad du kan hitta.

Låt det bara vara, och glöm bort vårt lilla samtal.

För tro mig, du vill ändå inget veta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Olle Gudbrand med Poeter.se id #28812 innehar upphovsrätten